

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา โดยการศึกษาความคิดเห็นของครูใหญ่ส่วนรวมและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่แยกตามวุฒิและประสบการณ์ ทั้วย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๓๘๐ คน (โดยคัดเลือกมาจังหวัดละ ๕ คน)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยใช้มาตราส่วนสำหรับระดับความคิดเห็น ซึ่งได้คัดแปลงมาจากแบบของ ลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตราส่วนที่ต้องเนองกันโดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น ๕ ระดับคือ "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" "เห็นด้วย" "ไม่แน่ใจ" "ไม่เห็นด้วย" และ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" แบบสอบถามมีหงส์สิบ ๙ ข้อ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาเลือกบันทึกสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน ๓๖๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๗๕ ของจำนวนทั้งหมด ๓๘๐ ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้เครื่องคำนวณไฟฟ้าคำนวณหาค่ามัธยมเลข鼎ต ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อนำไปทดสอบหากา ซี แล้วหากา ซี ที่ได้นำมาเปรียบเทียบกันโดยวิธีทดสอบหากา ซี ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

๙๙
ขอคุณพญ

๑. ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นด้วยกับเรื่องทั้ง ๗ ดังนี้

๑.๑ เรื่องความหมายและความสำคัญของ เพศศึกษา ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "เพศศึกษาช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีหัวสมองที่ดีในเรื่องธรรมชาติของ เพศและพฤติกรรมระหว่าง เพศ" "การเรียน เพศศึกษามาจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข" "ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอน เพศศึกษาก็จะใช้ประโยชน์ที่ดีในการสอน เพศ" และ "ความรู้เรื่อง เพศเป็นเรื่องธรรมชาติของคนเรา ดังนั้นครูจึงควรสอน เพศศึกษาได้อย่างเปิดเผย"

๑.๒ เรื่องหลักสูตร เพศศึกษามากครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "ควรจัดหลักสูตร เพศศึกษาให้มีเนื้อหาทางด้านสังคม วัฒนธรรมและศีลธรรมให้มากพอ ๆ กับทางด้านภาษาไทย และ สุริธรรมชาติ" และ "โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรสอน เพศศึกษาแต่ละปีเป็นทันที" เป็นทันที"

๑.๓ เรื่องการจัดและดำเนินการสอน เพศศึกษามากครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "การสอน เพศศึกษาในชั้นประถมศึกษาตอนต้น ไม่จำเป็นต้องแยกสอนเฉพาะนักเรียนชาย หรือนักเรียนหญิง" และ "ในปัจจุบันมีการเรียนการสอน เพศศึกษาอยู่ในโรงเรียนบางแล้ว แทนคิดว่าควรจัดให้มีการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้น"

๑.๔ เรื่องวิธีสอน เพศศึกษามากครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "ในโรงเรียนสหศึกษา ควรจัดให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีโอกาสเรียนและเล่นร่วมกันโดยไม่มีการแยก เพศ" และ "ในโรงเรียนสหศึกษา นักเรียนจะได้ประโยชน์จากการเรียนรู้เรื่อง เพศศึกษา โรงเรียนที่มีเฉพาะนักเรียนชายหรือนักเรียนหญิง"

๑.๕ เรื่องการสอน เพศศึกษามากครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "โดยทั่วไปครรภ์ - แต่งงานแล้วยอมสอน เพศศึกษาได้ก้าวกระยิบ เป็นโสด" และ "แพทย์หรือพยาบาลยอมสอน เพศศึกษาได้ก้าวกระยิบ เพราะมีความรู้ในเรื่อง เพศศึกษา"

๑.๖ เรื่องอุปกรณ์การสอนเพศศึกษาครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "ครัวจั๊กให้
นักเรียนทำส่วนครัวและเดี้ยงสัตว์ เพื่อจะได้สังเกตการเจริญเติบโตและการแพรพันธุ์"
และ "การพานักเรียนไปศึกษาอกสدانที่ เช่นไปชมสวนสัตว์ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจ
เรื่องเพศชน"

๑.๗ เรื่องความร่วมมือของชุมชน ครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นว่า "โครงการ
สอนเพศศึกษาในโรงเรียน ควรจะได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชนเป็นอย่าง
ดี" และ "ในปัจจุบันหนังสือพิมพ์และภารຍนท์มีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่า เพศศึกษา^น
เป็นเรื่องหมายໂລນและนารังเกียจ"

๒. ครูใหญ่โดยส่วนรวมไม่เห็นด้วยในเรื่อง "นักเรียนอาจจะได้รับความรู้เรื่อง
เพศมาจากการหลักสูตรอย่างเพียงพอแล้ว โรงเรียนจึงไม่จำเป็นต้องสอนเพศศึกษา
ก็ได้" "โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ควรเริ่มสอนเพศศึกษา
ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ ๔ เป็นต้นไป" และ "ครูควรแนะนำให้นักเรียนหาความรู้เรื่องเพศจาก
วิทยุ โทรทัศน์และหนังสือพิมพ์หรือเอกสารทางๆ"

๓. เรื่องที่ครูใหญ่ที่มีมาลงแต่ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไปกับครูใหญ่ที่มีผู้ตั้งกว่า
ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๘ คือ "ความ-
มุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษา ก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีหรือภรรยาที่ดี
ในอนาคต" "ผู้ประพฤติปฏิบัติทางด้านอาชญากรรมทางเพศ มากเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษา^น
อบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน" "ครัวจั๊กสอนเพศศึกษาแบบอุดมการณ์เป็นวิชาหนึ่งโดย-
เฉพาะ ไม่ควรสอนลอดแทรกเข้าไปในวิชาอื่นๆ" "ในชั้นประถมศึกษาครูอาจารย์จะสอน
เพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับการแพรพันธุ์ของพืชและสัตว์" "ครูที่จะให้ทำการสอน
เพศศึกษาอาจจะเป็นครูที่สอนวิชาให้วิชาหนึ่งก็ได้" และ "การใช้อุปกรณ์การสอนเพศศึก-
ษานของครู จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจคื้อขึ้น"

๔. เรื่องที่ครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูมากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไปกับครูใหญ่
ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูทั้งแต่ ๒๐ ปีลงมา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัย-

สำคัญที่ .๐๕ คือ " บุรพชิกทางด้านอาชญากรรมทาง เพศมักเป็นผู้ไม่ได้รับการศึกษา
อบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศมาก่อน " " ถ้าโรงเรียนไม่ให้ความรู้วิทยากรนำบรรยายความรู้เรื่อง เพศ
เป็นครั้งคราวแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องจัดสอน เพศศึกษาในโรงเรียน " " โดยทั่วไปครบที่ -
แต่งงานแล้ว จะสอน เพศศึกษา ให้ดีกว่าครั้งที่ยัง เป็นโสด " " แพทย์หรือพยาบาล ยอมสอน
เพศศึกษา ให้ดีกว่าครั้งที่มีความรู้ในเรื่อง เพศศึกษา " และ " ในปัจจุบันแห่งสื่อพิมพ์
และภาพยนตร์ มีแนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่า เพศศึกษา เป็นเรื่องหยาบโลนและ
น่ารังเกียจ "

อภิปรายผลการวิจัย

๑. จากผลการวิจัยดังที่ปรากฏในบทที่ ๒ แสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าครูใหญ่โดยส่วนรวมเห็นด้วยกับการที่จะจัดให้มีการเรียน การสอนเพศศึกษาขั้นในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และยังก่วนครูใหญ่โดยส่วนรวมยังยืนยันอีกด้วยว่าควรจะได้จัดให้มีการสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นตนไป แม้แต่จะเริ่มสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นตนไปครูใหญ่ยังไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยของ เฮนรี่ เจ กอร์เน่ (Henry J. Gurney) ที่พบร่วมกับ โรงเรียนควรรับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา และการสอนควรจะเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เป็นตนไป

นอกจากแล้วความคิดเห็นของครูใหญ่โดยส่วนรวมของโรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา ในเรื่องความหมายและความสำคัญของเพศศึกษา หลักสูตร การจัดและดำเนินการสอน วิธีสอน ครูผู้สอน อุปกรณ์ และความร่วมมือของชุมชนบ้าน ยังได้ให้อภิคิจในการที่จัดและดำเนินการสอนเพศศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษาได้อย่างดี

๒. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่แยกตามวุฒินิประถมว่า ครูใหญ่ที่มีวุฒิชั้นต่ำ ป.ม. หรือเทียบเท่าขึ้นไป กับครูใหญ่ที่มีวุฒิทำกว่า ป.ม. หรือเทียบเท่าลงมา มีความคิดเห็นต่อเรื่องความเกื้อบหงมหาณในแต่ละก้าว ก้าวเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๘ นอกจากบางข้อที่ครูใหญ่มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๘ คือ "ความมุงหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษา ก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีและภรรยาที่ดีในอนาคต" บุรุษที่มีคุณภาพด้านอาชญากรรมทางเพศ มักจะเป็นบุคคลที่ไม่ครับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน" "ควรจัดสอนเพศศึกษาอุบลมาเป็นวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่ควรสอนสดๆ แต่หากเข้าไปในวิชาอื่นๆ" "ในชั้นประถมศึกษาตอนตน ครูอาจสอนเพศศึกษาโดยการเปรียบเทียบกับการแพรพันธุ์ของพืชและสัตว์ จะทำให้เด็กเข้าใจเรื่องเพศชั้น" "ครูที่จะให้ทำการ

สอน เพศศึกษา จุดจะเป็นครูที่สอนวิชาหนึ่งวิชาใดก็ได้ และ "การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนของครู จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจดีขึ้น" ซึ่งส่วนมากไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๑

๓. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูใหญ่แยกตามประสบการณ์ในการเป็นครูมากกว่า ๒๐ ปีขึ้นไปกับครูใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูตั้งแต่ ๒๐ ปีลงมา มีความคิดเห็นต่อเรื่องความเกื้อหนี้หมัดไม้แท็กทางกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐๔ นอกจากความบางขอฟรูใหญ่มีความคิดเห็นแท็กทางกันอย่างมีนัยสำคัญ ๐๕ คือ "ความมุ่งหมายส่วนหนึ่งของการสอนเพศศึกษาก็เพื่อจะเตรียมตัวเด็กให้เป็นสามีและภรรยาที่ดีในอนาคต" "ผู้ประพฤติพิเศษค่านอาชญากรรมทางเพศ มักจะเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก่อน" "ถ้าโรงเรียนได้เชิญวิทยากรมาบรรยายความรู้เรื่องเพศเป็นครั้งคราวแล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน" "โดยทั่วไปครูที่แต่งงานแล้วจะสอนเพศศึกษาให้ดีกว่าครูที่เป็นโสด" "แพทย์หรือพยาบาลยอมสอนเพศศึกษาให้ดีกว่าครู เพราะมีความรู้เรื่องเพศ - ดีกว่า" และ "ในปัจจุบันนั้นสื่อพิมพ์และภาษาพูนที่แนวโน้มที่จะทำให้ประชาชนเห็นว่าเพศศึกษาเป็นเรื่องหยาบโลนและนารังเกี่ยว" ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๒

ขอเสนอแนะ

จากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า

๑. โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ควรจัดให้มีการสอนเพศศึกษาอย่างมีแบบแผน โดยชั้นทุนให้ทดลองสอนในโรงเรียนตัวอย่างหนึ่งหรือสองแห่ง เมื่อเป็นผลดีจึงขยายต่อไป

๒. การจัดการเรียนการสอนดังข้อเสนอแนะในข้อที่ ๑ นั้น น่าจะใช้ครูประจำการสอนเพศศึกษาได้ ไม่จำเป็นต้องไปจัดหาครูพิเศษมาทำการสอน แต่ควรจะให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับเรื่องการสอนเพศศึกษาเสียก่อน

ขอเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยต่อไป

๑. ควรจะได้ทำการวิจัยเรื่อง เคี่ยวกันนี้กับครูใหญ่และครูอนุฯ ในโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในแต่ละภาคของประเทศไทย

๒. ถ้ากระทรวงมหาดไทยได้ทดลองสอนเพศศึกษาดังข้อเสนอแนะข้างบน ก็ควรจะได้ทำการวิจัยและติดตามผลการทดลองต่อไปด้วย